

PŘÍLOHA 8

AUTOŘI

Niels Bokhove (1946) studoval v letech 1974–1981 filozofii. 1981–1984 a 1989 učitel filozofie na učilišti. 1984–1988 doktorandské studium na univerzitě v Utrechtu. V roce 1990 získal titul doktora filozofie. 1990–1995 spolupracovník centra pro pomoc obětem násilí. 1992–1996 spoluzakladatel a předseda Nizozemského spolku Franze Kafky. Od roku 1992 šéfredaktor časopisu *Kafka-Katern*. 1996–1996 vědecký redaktor. Od roku 1998 ředitel diskuzního centra Tumult v Utrechtu.

Leopold R. G. Decloedt (1964) studoval germanistiku a nederlandistiku v Gentu. 1992 získal titul doktora filozofie. Od roku 1992 lektor nizozemštiny na univerzitě ve Vídni. Od roku 1994 odpovědný za vybudování katedry nederlandistiky na Masarykově univerzitě v Brně. Specializace: rakouská meziválečná literatura a recepce německy psané literatury v Nizozemí a ve Flandrech. Nejnovější publikace: *Helemaal goed komt het nooit: Bertol(d)t Brecht in Nederland en Vlaanderen. Een bescheiden aanzet tot een bibliografie voor de periode 1945–1996*. (Dokonale se to nikdy nepodaří: Bertol(d)t Brecht v Nizozemí a ve Flandrech. Skromný pokus o bibliografii v období 1945–1996) (Amsterdam: Theater Instituut Nederland, 1998).

Edna S. Dudneyová (1930) studovala afrikánštinu a nizozemštinu na univerzitě v Johannesburgu. Roku 1980 získala doktorát prací „Betrokkenheid as 'n literere perspektief“. V roce 1984 se stala vysokoškolskou učitelkou na katedře afrikanistiky a nederlandistiky na univerzitě v Port-Elizabeth. Od roku 1996 vyučuje afrikánštinu na Palackého univerzitě v Olomouci. Publikovala mj. o Leopoldovi, Clausovi, Kouwenaarovi a Breytenbachovi.

Wilken W. K. H. Engelbrecht (1962) studoval klasickou filologii v Utrechtu a Amsterdamu. Od roku 1991 lektorem nizozemštiny na Univerzitě Palackého v Olomouci. Od roku 1995 vedoucí oddělení nederlandistiky tamtéž. Byl rovněž pověřen znovuvybudováním nederlandistiky v Bratislavě a vybudováním katedry

latiny v Opavě. Publikace o nederlandistice, klasických studiích a pomocných vědách historických v Nizozemí, České republice a Jižní Africe.

Regine van Groningenová (1966) v letech 1992–1995 vysokoškolská učitelka angličtiny na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Od roku 1995 do roku 1997 pracovala na Filozofické fakultě téže univerzity jako lektorka nizozemštiny. Nyní pracuje na zahraničním oddělení na univerzitě v Groningenu.

Durk Gorter (1952) studoval sociologii a jako vedlejší obory obecnou jazykovědu, sociolingvistiku a fríštinu v Groningenu, Amsterdamu a Santa Barbaře v USA. Od roku 1979 vědecký pracovník na Fríské akademii, výzkum jazykových poměrů ve Frísku. V roce 1993 získal titul doktora filozofie. Od roku 1995 externí univerzitní profesor fríštiny na univerzitě v Amsterdamu.

Kees Mercks (1944) žil v letech 1970–1972 v Praze. Nyní pracuje na univerzitě v Amsterdamu jako učitel české literatury a srovnávací literární vědy. Je redaktorem časopisu *Tijdschrift voor Slavische literatuur*. Za svoje překlady z češtiny do nizozemštiny (Havel, Hrabal aj.) získal v roce 1985 Cenu Aleidy Schotové a v roce 1987 Cenu Martinuse Nijhoffa. Společně s Janou Beranovou napsal knihu *Moderne Tsjechische literatuur* (Moderní česká literatura) (1984).

Paul M. Peucker (1963) studoval historii v Utrechtu a Amsterdamu. Doktorát získal v roce 1991 prací o ochranovských v IJselsteinu 1736–1770. V letech 1993–1994 pokračoval ve vzdělávání na vyššího archiváře na Státní archivní škole v Den Haagu. Od roku 1996 je zaměstnán v archivu Evangelické jednoty bratrské (moravští bratři) v Ochanově (Sasko).

Hans Renner (1946) studoval filozofii a historii na Karlově univerzitě v Praze. Po sovětské okupaci v roce 1968 emigroval do Nizozemí, kde dosud vyučuje na Státní univerzitě v Groningenu dějiny střední a východní Evropy. Promoval v roce 1988 a jeho studie *Tsjechoslowakije na 1945* (Československo po roce 1945) vyšla v roce 1989 anglicky a v roce 1991 slovensky. Publikoval více než desítku knih a pravidelně přednáší v Nizozemí i v zahraničí. Nejnovější kniha (společně s Martinem van den Heuvellem a Hansem van der Meulenem): *Nieuwe tijden. Oost- en Midden-Europese landen na de val van het communisme* (Nové časy. Země východní a střední Evropy po pádu komunismu) (Amsterdam: Jan Mets, 1997).

Herbert Van Uffelen (1953) studoval nizozemštinu a divadelní a filmovou vědu v Kolíně nad Rýnem. Doktorát získal v roce 1983 prací *Mensch und Schuld: das Schuldmotiv in 4 niederländischen Romanen der Neuzeit*. (Člověk a vina: motiv viny ve čtyřech novodobých nizozemských románech). V současné době pracuje jako hostující profesor nizozemského jazyka a literatury na univerzitě ve Vídni. V roce 1993 uveřejnil práce *Moderne niederländische Literatur im*

deutschen Sprachraum 1830–1990 (Moderní nizozemská literatura v německy mluvících zemích v období 1830–1990). Jde o studii, která se týká vnímání moderní nizozemské literatury v německém překladu.

Jos E. Vercruysse (1931). Od roku 1949 jezuita. Promoval na doktora teologie na Gregoriánské univerzitě v Římě prací o církevní nauce mladého Luthera „Fidelis Populus“ (Wiesbaden, 1968). Od roku 1979 je řádným profesorem církevních dějin (XV. a XVI. stol.) a ekumenismu na Gregoriánské univerzitě v Římě.

Překlad: J. Žádník, J. Karberová, K. Lepková

